

Svitanie

Číslo 1-2/2021

Ročník 20

Časopis farnosti sv. Michala Archanjela
v Závode

Šéfredaktorka:

Ivana Potočnáková

Redakčná rada:

Pavol Černý

Samko Černý

Mária Hollá

Peter Kudláč – farár

Alena Pavelková

Veronika Prévajová

Gabriela Tarasovičová

Jazyková korektúra:

Anna Mäsiarová

Tlač a grafika:

Tlačiareň Luna, Moravský Svätý Ján

Vydavateľ:

Farský úrad Závod,

www.zavodfarnost.sk.

Vydávané pre vlastnú potrebu.

Foto na titulnej strane
a zadnej obálke: Ivana

ÚVODNÍK

Pán nám číta v srdci

Opäť ubehol rok a sú tu **Bezchleba hody**. Bez chleba môžu byť, to sa ešte dajako prežiť dá, ale hlavne nech nie sú bez Boha... V dnešnej dobe totiž mnohí ľudia Pána Boha už – zdá sa – nepotrebujú. Niekoľko-mesačné odlúčenie od kostola mnohých akosi utvrdilo v tom, že veď to aj bez Pána Boha ide. Avšak kam to ide? Kam speje takýto život? Ľudia neživiaci sa Božou milosťou v kostole a Božím slovom, ak si ho navyše nečítajú ani doma a nerozjímajú nad ním, si po čase začnú vytvárať nové – vlastné náboženstvo. Tiež vlastnú morálku, postavenú už nie na Božích zákonoch, ale na vlastnom úsudku. Dobré je pre nich to, čo im vyhovuje. Čo tam po tom, že to absolútne nie je v súlade s Božím zjavením, ktoré nám predkladá Cirkev. Postupne sa hranica posúva, svedomie sa otupuje. Pribúda ľudí, pre ktorých nie je už nič hriechom. Žijú v blízkej príležitosti k hriechu, ba v hriechu samotnom a nechtiac toto opustiť, majú odvahu myslieť si, že veď oni sú dobrí kresťania. Veď chodia aj na sv. spoveď a na sv. prijímanie! Len

si neuvedomujú, že chodia svätokrádežne. Že sa tým dopúšťajú mnohých ďalších ťažkých hriechov a stále sa viac a viac vzdávajú od Pána Boha a – odrezávajú si konár, na ktorom sedia. Takéto konanie je istá cesta do zatratenia. Ak človek tvrdošijne žije v hriechu – akomkoľvek – a nechce sa ho vzdať, nemrzí ho to, nechce tento stav opustiť, napraviť, zmeniť, môže sa spovedať, koľko chce. Nebude mu odpustené. Kňaza – spovedníka ľahko oklame a ten mu to neplatné rozhrešenie nevedomky dá. Ale Pána Boha neoklame. Ten pozná každú našu myšlienku a číta nám v srdci. Preto, ak stojíme o spásu, je dôležité, aby sme robili správne a úprimné pokánie. Aby sme znenávideli svoje hriechy a s pokorným srdcom urobili všetko pre nápravu svojho života. Potom máme istotu, že nám Pán odpustí.

Aj o tom sú hody. Akékoľvek hody. Hody sú totiž vždy spojené s výročným dňom posvätenia kostola alebo s titulom kostola (komu je zasvätený). V niektorých krajoch sa preto nepovie hody, ale *posvícení* (na Morave), inde zase na mnohých miestach Slovenska slávia *odpust* – keďže účasť na sv. omši v takýto deň v takomto jubilujúcom kostole je vždy spojená s úplnými odpustkami. Teda za podmienok

stanovených Cirkvou, môžeme byť zbavení nielen toho najhoršieho – trvalého zatratenia, ale aj očistcových (časných) trestov. Podmienky na získanie takýchto odpustkov sú: dobrá úprimná a úplná sv. spoveď s úprimným predsavzatím napraviť svoj život, sv. prijímanie v ten istý deň a modlitba na úmysel Svätého Otca (aspoň Otče náš, Zdravas a Sláva Otcu) a samozrejme návšteva takéhoto kostola. A potom je čo oslavovať, je z čoho sa tešiť. Lebo taký človek vie: mám odpustené všetky hriechy a tresty za ne. Mám čistú dušu. Som svätý vďaka Božej milosti. Keby som v takomto stave zomrel, idem rovno do NEBA. Budem spasený, nie zatratený. O tomto sú hody. Bohu vďaka za dar spásy!

Modlime sa za seba navzájom a vyprosujme si Božiu pomoc, aby sme nikdy nepodľahli pokušeniu vytvoriť si vlastnú morálku. Pokušeniu myslieť si, že Pán Boh a jeho Cirkev musí skákať tak, ako im my budeme písať.

Radostne prežité leto v službe Bohu a blížnym vám zo srdca praje

Váš duchovný otec Peter.

Ak ste počas „výluky“ neboli v kostole, budete žasnúť

V rekonštrukcii nášho farského kostola sv. Michala archanjela pokračujeme aj tento rok. Pandémia nás síce na čas vylúčila z verejných bohoslužieb, práce v kostole to však našťastie nezastavilo. Kto bol naposledy v kostole pred Vianocami a príde až po skončení dišpenzu, bude – verme, že milo – prekvapený.

Svätyňa ako nová

Už keď sme na jar 2019 robili novú podlahu vo svätyni, rátali sme aj s novým zariadením svätyne. Preto sme už vtedy pripravili veci tak, aby sa toto dalo následne zrealizovať. To znamená pod oltárom, ambonou aj krstiteľnicou sme vynechali jednak podlahové kúrenie aj tepelnú izoláciu. Rátali sme totiž s väčšou hmotnosťou tohto zariadenia aj možným vrátaním do podlahy. Mramorová krstiteľnica má

Máj 2020, zasadnutie redakčnej rady Svitania po 1. vlne pandémie. Na otázku, ako strávil pandemické „voľno“ nám pán farár ukazuje náčrty: „Plánujem rekonštrukciu svätyne kostola.“

svoju hmotnosť a keby stála len na tenkom betónovom potere, ktorým sa zalialo podlahové kúrenie a pod ním by bola iba vrstva polystyrénu, mohlo by sa to časom prelomiť. Preto sme na tomto mieste na izoláciu proti vlhkosti, ktorá je nalepená na podkladovom betóne s armatúrou, liali hneď ďalšiu vrstvu betónu, na ktorom je už nalepená dlažba.

Pripravuje sa znovuposvätenie

Podobne je tomu pod oltárom, keďže vnútro oltárnej nohy je vymurované z tehál – váži približne 1 tonu! Len zvonka – to, čo vidíme – sú tehly obstavené drevom, ktoré je navyše priskrutkované do betónovej podlahy. Je teda zhotovený podobne ako hlavný oltár. Menza – vrchná doska oltára – je z talianskeho mramoru Botticino Classico, hrubého 3 cm. Teda ďalších cca 200 kg. Oltár má byť totiž podľa liturgických predpisov neprenosný, pevne spojený s podlahou. Pri konsekrácii (posviacaní) pán biskup pomaže svätou

Máj 2021, svätynia s novým obetným stolom aj kazateľnicou.

Pôvabný motív z oltára zdobí už viaceré súčasti svätyne.

krizmou celú menzu (hornú dosku). Konsekráciu oltára a znovuposvätenie obnoveného kostola plánujeme na hody – teda na nedeľu 26. septembra. Pri konsekrácii oltára budú do oltára vložené relikvie svätca, na ktoré je tam pripravené miesto.

Ambona je síce celá z dreveného materiálu, teda nemá takú veľkú hmotnosť, ale aby bola stabilná, bolo potrebné vrátať do betónovej podlahy a tiež ju riadne upevniť skrutkami. Pod ambonou aj oltárom vyúsťujú z podlahy „husie krky“, v ktorých vedú mikrofónové káble k zosilňovaču do sakristie. Pod oltár je v podlahe privedený tiež elektrický kábel z rozvážacej skrine v sakristii, slúžiaci na LED podsvietenie oltára a na nasvietenie Oltárnej sviatosti v monštrancii počas poklony.

Celý tím majstrov

Na výrobe nového mobiliára svätyně sa podieľa viacero majstrov. To hlavné – stolárske práce, má na starosti p. Vávra, čalúnenie p. Pavlík. Tlač niektorých ozdôb na 3D tlačiarňu urobil Ing. Búran. Zlátenie ozdôb vykonal Mgr. art. Merzell, ktorý súčasne pracuje aj na reštaurovaní organovej skrine a na zastaveniach krížovej cesty. Krížová cesta by už bola dávno hotová, ale keďže prioritou je čo najskôr dokončiť organovú skriňu, aby majstri organári mohli následne pracovať na montáži

Vynovenie neobišlo ani starý kostolík na cintoríne. Miska pod sviecou na stojane vznikla na 3D tlačiarňu.

organového stroja, sú práce na nej na čas pozastavené. Cez leto by však mala byť tiež dokončená.

Odvlhčená fara

Na fare sa nám podarilo ešte v zimných mesiacoch odvlhčiť a vyrovnať chodby spolu s WC a kuchynkou oproti kancelárii. Prekvapilo nás, keď sme štyri rady tehál pod úrovňou starej podlahy našli v múre izoláciu. Mokry piesok bol nahnúty vysoko nad ňou a premostoval vzliňanie vlhkosti do muriva nad izoláciou. Pri dverách do kancelárie bola omietka zavlhnutá až do úrovne kľučky na dverách. Na túto izoláciu sme sa napojili a odizolovali tieto

podlahy. Azda bude aj vďaka tomuto na fare zdravšie životné prostredie.

Aj spovednicu čaká rekonštrukcia

Popritom sa nám ešte pred Veľkou nocou podarilo rozšíriť kapacitu sedenia aj v starom kostolíku na

Rekonštrukciou prechádza aj organ, niektoré jeho súčasti sú zatiaľ starostlivo uložené na fare.

cintoríne. P. Forgáč, ktorý nám robil kostolné lavice, nám vyrobil 13 lavičiek ku stene s operadlami na stene. Očalúnil ich tiež p. Pavlík.

Ak Pán Boh dá a bude sa nám dariť, do svätyne by mal pribudnúť ešte sedes (sedadlo pre kňaza) v rovnakom štýle a farebnosti. Chceme tiež prerobiť spovednicu na bezbariérovú spovednú miestnosť so širšími dverami, aby sa do nej dalo vojsť aj s invalidným vozíkom. Zároveň bude dobre odhlučnená a vetraná.

A ďalšie plány?

V pláne je tiež oprava náteru fasády kostolíka na cintoríne. Predovšetkým zo severnej strany je poriadne zasiahnutá machovým porastom, ktorý kostolík jednak špatí, lebo je čierny a jednak koreňmi rozrušuje omietku.

Peter • Foto: Peter a Ivana

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Sedenie do šachovnice aj úplne zatvorený kostol

Keď budeme po čase spomínať na roky 2020 a 2021, budeme si ich pamätať aj ako obdobie prázdnych kostolov. Duchovný život sa preniesol do našich domácností, eucharistiu sme prijímali pred obrazovkami duchovne. V živote prechádzame rôznymi skúškami, ktoré nás môžu buď „položiť“, alebo posilniť. Aj toto zvláštne obdobie, ktoré okrem iného odhalilo mnoho o nás samotných, môžeme vnímať ako skúšku. Previerku našej viery. Je po prvej a druhej vlne pandémie pevná? Bude po neviem koľkej ešte vlne rovnaká? V každom prípade je to čas na premýšľanie daný nám ako nezaslúžený dar.

Text a foto: Ivana

Pred Vianocami sa kapacita lavíc využívala aspoň čiastočne. Po nich sa Božie domy zatvorili úplne.

Na rúška či respirátory sme si už zvykli. Takisto na to, že namiesto svätenej vody si pri vstupe do kostola vlhčíme ruky dezinfekciou.

Na jar sa život rozbehol. Po ústupe druhej vlny prišiel rad aj na veci, ktoré sme dovtedy museli odložiť. Napríklad aj na pomoc pri skrášľovaní okolia fary.

PASTORAČNÉ CENTRUM BOŽIEHO MILOSRDENSTVA – pravidlá používania

- **Pastoračné centrum (PC)** slúži v prvom rade **na účely farskej pastorácie**: stretnutia s birmovancami, stretnutia s prvoprijímajuúcimi, detské stretká, biblické stretká a ďalšie evanjelizačné aktivity.

- V pastoračnom centre, keďže je tam kuchyňa, **je možné usporiadať pohostenie** pri príležitosti prijatia sviatosti krstu či inej sviatosti, kar po kresťanskom pohrebe alebo pohostenie pri príležitosti životného jubilea – ak tomuto predchádzalo poďakovanie Pánu Bohu v kostole, prípadne ďakovná sv. omša. Toto je možné v termíne, keď tam nie je naplánovaná žiadna pastoračná aktivita farnosti, **teda po dohode s miestnym farárom**.

- V prípade zapožičania PC na takúto akciu (bod 2) **prosíme o milodar na zaplatenie energií a údržbu PC**, za čo v mene farnosti vopred ďakujeme.

- **V PC je zakázané fajčiť, konzumovať v nadmernom množstve alkohol, správať sa hlučne, robiť akékoľvek výtržnosti!**

- **V PC je po 22⁰⁰ h NOČNÝ KL'UD, PC je od tejto hodiny prázdne, pozhasínané a zamknuté!**

- V PC sa **nikdy neupratuje v nedeľu a v prikázaný sviatok**. Nedeľa je deň Pána. Nezabudnime na 3. Božie prikázanie: **Pamätaj že, že máš svätiť sviatočné dni**, a na 1. cirkevne prikázanie: **V nedeľu a v prikázaný sviatok sa zúčastniť na svätej omši**. Teda **aj pani kuchárky** nech si naplánujú varenie tak, **aby boli na nedeľnej sv. omši**. Naša farnosť páchanie hriechov znesväcovania sviatočného dňa podporovať ani trpieť nebude.

- **Prebratie a odovzdanie PC si treba dohodnúť s p. Klempovou aspoň týždeň vopred.**

- **PC sa odovzdáva perfektne upratané, vyčistené, riad a nádoby umyté, vydezinfikované a všetko uložené na pôvodnom mieste.** Ak sa náhodu niečo poškodilo, rozbito – zapíše sa to, oznámi pri odovzdaní a zaplatí.

Farský úrad

Na takú skúsenosť sa nezabúda

Pandémia poznačila naše životy po mnohých stránkach. Ak sme tí šťastnejší, v jej druhej vlně sa nás dotkol „len“ zákaz vychádzania, povinnosť nosiť rúško či respirátor, obmedzené možnosti nakupovania či práca prostredníctvom notebooku v domácich podmienkach. Tí, ktorí mali menej šťastia, rozšírili hrozivé denné čísla nových prípadov nákazy a liečili sa doma alebo v nemocnici. Boli a stále sú aj podstatne čiernejšie „čísla“. Tie hovoria o ľuďoch, ktorých covid zasiahol neodvolateľne. Ich odchod k Pánovi, okrem bolesti v rodinách, sprevádzali takisto výrazné obmedzenia pri organizovaní posledných rozlúčok. Nech odpočívajú v pokoji.

Náš farník a člen redakčnej rady Svitania Pavol Černý sa dostal do prvej línie. Zásluhou toho, že je príslušníkom Ozbrojených síl Slovenskej republiky, slúžil na inom „fronte“ ako za zvyčajných okolností. Pali, ktorý je starším koncertným majstrom Vojenskej hudby OZ SR v hodnosti rotmajstra, nám poskytol rozhovor o svojich skúsenostiach s pandémiou.

• **Počas nedávnej 2. vlny pandémie sa Ozbrojené sily SR aktívne zapojili do viacerých činností zameraných na ochranu zdravia a životov obyvateľov. Zapojil si sa tiež?**

Áno, bol som aj ja zapojený.

• **Kedy a aké práce si vykonával Ty a ďalší vojaci – hudobníci?**

My, hudobníci, sme boli zaradení do služieb najmä na odberných miestach a na Regionálnom úrade verejného zdravotníctva (RÚVZ).

• **Ako si vnímal takéto netradičné pracovné dni?**

Najnáročnejšie bolo prvé celoplošné testovanie. Bolo to veľmi hektické. Ako sa hovorí, šité horúcou ihlou. Každý mal na starosti jedno

Netradičná vojenská služba bola aj príležitosťou na nové stretnutia.

odberné miesto a bol zodpovedný za všetko: od materiálneho zabezpečenia, likvidácie biologického odpadu, dezinfekcie priestorov až po administratívu. Neskôr, keď sa začalo testovať pravidelne a najväčšia zodpovednosť prešla na samosprávy a zriaďovateľov odberných miest, to už nebolo tak náročné. Pôsobili sme ako poriadková služba, usmerňovali sme ľudí, pomáhali im aj zdravotníkom podľa potreby. Počas pracovných dní sme boli na stálych odberných miestach a cez víkendy sme chodievali na mobilné odberné miesta v Bratislave a blízkom okolí. Aj keď reakcie ľudí na našu prítomnosť boli väčšinou pozitívne, občas sa vyskytli konfliktné situácie. Najmä keď si niektorí ľudia prišli na testovanie vyventilovať zlosť na vládu, na koronu, na systém...

• Čo Ti dala táto nová pracovná skúsenosť?

Práca na RÚVZ bola kancelárska – telefonovali sme pozitívne testovaným, zisťovali priebeh ochorenia, spôsob nákazy, kontakty a evidovali sme ich do epidemiologického informačného systému. Niektorí ľudia boli veľmi nedôverčiví a neradi poskytovali informácie, iní zasa mali potrebu sa nám vyrozprávať. Nevie, či mi to dalo niečo špeciálne. V každom prípade to bola zaujímavá skúsenosť. Myslím, že pre mnohých ľudí to bola prvá osobná skúsenosť

Dezinfekcia dopravných prostriedkov tiež patrí medzi oblasti, v ktorých pomáhala armáda.

s vojakmi. Zistili, že sme vlastne (väčšinou) normálni a celkom milí ľudia.

• Ako reagovali vojaci na takéto úlohy? Išli do týchto akcií ochotne?

Asi by som nehovoril o ochote. Jednoducho dostali sme nariadenie a museli sme ho splniť. Sme síce ľudobníci, ale v prvom rade vojaci. Hoci za normálnych okolností máme popri hraní aj vojenský výcvik, v tomto prípade sme nevedeli, do čoho ideme, lebo to bolo pre všetkých niečo nové. Napriek tomu každý z nás pristúpil k týmto úlohám zodpovedne. Vlastne to bolo prvýkrát, čo sme také dlhé obdobie nemohli hrať ako orchester na verejnosti, ani v práci na skúšobni. Museli sme sa udržia-

vat' v hráčskej kondícii individuálne.

• **Spomenieš si na nejakú zaujímavú situáciu alebo stretnutie počas týchto nevšedných vojenských služieb?**

Pri celoplošnom testovaní som mal v tíme mladého lekára z detskej onkológie. Síce sme sa poznali len dva dni, ale keď sme sa po troch mesiacoch opäť stretli na odbornom mieste, zvitáli sme sa ako starí známi. Bolo to veľmi milé. Tiež som sa na jednom odbornom mieste stretol po dvadsiatich rokoch s kamarátom, s ktorým som bol na vojne. Na RÚVZ som si všimol, že pani, ktorej som išiel volať, mala v ten deň narodeniny. Dokonca jubileum, päťdesiatiny. Tak som jej v rámci telefonátu zablahoželal. Potešilo ju to, lebo som bol jej prvý gratulant, ale smutne skonštatovala, že

Celoplošné testovanie a fotografie do rodinných albumov.

Služby na Regionálnom úrade verejného zdravotníctva boli najmä o komunikácii a trasovaní.

si oslavu predstavovala inak a nie v karanténe s covidom.

S návratom do „nového normálu“ aj Vojenská hudba OZ SR začína s účinkovaním. Zahrala si už úplné vojenské pocity 24. júna v Prezidentskom paláci na odovzdávaní poverovacích listín veľvyslancom a 27. júna v Komárne na Lehárovom lete – Medzinárodnom festivale vojenských dychových orchestrov. Želajme Palimu aj nám všetkým, aby hudba už v tomto roku neprestala hrať.

Pýtala sa: Ivana • Foto: archív P. Č.

NA VESELÚ NÔTU

Uteká Kohn zo Sovietskeho zväzu a na hraniciach mu colníci nájdu v kufri bustu Lenina. Pýtajú sa ho:

„Čo to je?“

„To sa pýtajú zle,“ vraví Kohn, „mali by sa skôr opýtať, kto to je? - To je Lenin! Záchranca proletariátu celého sveta, zakladateľ mojej milovanej vlasti, Sovietskeho zväzu, génius, ktorý naplnil Marxove myšlienky.“

„Dobre, môžete ísť,“ prepustia ho colníci.

Na izraelskej hranici colníci v kufri znovu nájdu Leninovu bustu a pýtajú sa ho:

„Čo to je?“

„To sa pýtajú zle,“ vraví Kohn, „mali by sa skôr opýtať, kto to je? - To je Lenin! Ten šialenec, čo priviedol polovicu sveta do chudoby, najväčší zločinec dvadsiateho storočia, nastročená figúrka, ktorá, aby pomohla Nemcom...“

„Dobre, môžete ísť,“ prepustia ho colníci.

Kohn príde k svojim príbuzným a keď si vybaluje veci, jeho synovec si všimne Leninovu bustu a pýta sa:

„Strýčko, kto to je?“

„Ale to sa pýtaš zle, Dávid,“ opravuje ho Kohn, „mal by si sa skôr opýtať, čo to je? - To je desať kilo zlata!“

Volá žena manželovi do práce:

- Môžeš hovoriť?

- Áno.

- Tak počúvaj: ...

„Včera som po prvýkrát pobozkal svoje dievča a dostal som facku.“

„A čo bolo potom?“

„Slúbil som jej, že to už nikdy neurobím. A dostal som ďalšiu.“

Koniec školského roka 30 000 rokov pred Kristom.

Pračlovek si prezerá vysvedčenie svojho syna a naštvane hovorí:

- To, že máš trojku z lovu, dokážem pochopiť. Ale že si prepadol z dejespisu, ktorý má len dve strany, to je fakt hanba!

Pripravil: Pavol

OZNAM Budeme mať ďalších kresťanských dospelých

Milí birmovanci,
príprava na prijatie sviatosti kresťanskej dospelosti sa uskutočňuje v dvoch etapách:

• **PRVÁ ETAPA:** kandidáti sviatosti birmovania **preukážu základnú prax kresťanskej viery:**

*pravidelnú účasť na svätej omši v nedeľu a sviatky,
častú svätú spoveď, príkladný život a službu vo farnosti;*

• **DRUHÁ ETAPA:** **vedomostná** – budú sa preberať témy z katechizmu, z biblie, životné otázky.

Do druhej etapy postúpia tí, ktorí splnia požiadavky prvej etapy.

Farský úrad

Chobotničky pre deti s chorým srdiečkom

*Poznáme to asi všetci – v nedeľu dopoludnia vypneme sporák či televízor, vyleštíme topánky a náhlime sa do kostola. Peši, na bicykli či autom. Na ranú či na „hrubú“. A popri tom si možno ani nevšimneme, kto sedel vedľa nás v kostolnej lavici. Náš chrám je plný vzácnych ľudí, ktorí pracujú či žijú na Božiu slávu. Svetská pýcha či ľudská chvála pre nich nie sú hodnotou. Rubriku Poznáme sa z kostolných lavíc sme otvorili preto, aby sme sa vo farnosti lepšie spoznali. Aby sme poznali ľudí, ktorí svoje dary premieňajú na radosť iných. Prinášame vám dnes ďalší rozhovor. Tentokrát sme zaklopali na dvere pani **Marty Veselej, rodenej Simanovej (95 r.)**. Počas príjemného rozhovoru oprášila spomienky na časy minulé a s potešením hovorila aj o tých súčasných. Vo svojom veku hodnom úcty si zachovala mladistvého ducha – vyžaruje z nej optimizmus a radosť zo života.*

Noci na slame

Narodila sa 4. septembra 1925 v Čelčiciach na Morave ako najstaršie dieťa svojich rodičov, ktorí mali dovedna 5 dcér. Otec slúžil ako vojak z povolania a po vzniku Slovenského štátu bol s celou rodinou preložený na Slovensko do Ružomberka. Tu mladá Marta začala študovať na gymnáziu. Bolo to v čase vypuknutia II. svetovej vojny. Počas bojov Slovenského národného povstania sa rodina ukrývala v Liptovských Revúcach. Pani Marta si spomína na bezsenné noci strávené na slame. Živo si pamätá aj obraz, keď pri oslobodzovaní dediny z jednej strany prichádzali ruskí vojaci a druhým koncom utekali Nemci.

Malá Marta na prvom svätom prijímaní.

Chýbali Tatry a Váh

Pani Veselá pracovala ako úradníčka v Ružomberku a Žiline. Ovládala cudzie jazyky a získala prácu v Bratislave v Chemapole, podniku zahraničného obchodu. Z manželstva s manželom Jánom sa narodila dcéra Katarína a syn Ján. V roku 1997 sa manželia presťahovali z Ružomberka do Závodu, aby boli bližšie k rodine svojej dcéry. Pán Ján si v Závode ťažšie zvykal – pochádzal z Popradu a bol zvyknutý na pohľad na tatranské štíty. Nechýbala mu ani tak turistika alebo prechádzky horskými chodničkami, skôr ten nádherný výhľad na veľhory a šum hôr. Pani Marta zase nostalgicky spomínala na dlhé prechádzky popri Váhu so zbieraním liečivých bylín. Čoskoro však objavili čaro Závodu. „Hneď sa mi zapáčili posedenia na priedomiach – miesto spoločných stretnutí a rozhovorov. Tak sme spoznali našich susedov a ľudí z ulice,“ spomína Marta Veselá. Ani práca v záhrade jej nebola cudzia. Skúsenosti s pestovaním jej dali návštevy tety, rehoľnej sestry Žofie v Beckove, ktorej pomáhala s prácami v záhrade okolo rehoľného domu.

Duchovná sila

Pani Veselá s pokorou a vďačnosťou navštevuje pútnické miesta, aby načerpala duchovnú silu. Potrebuje ju každý deň. Pred 15 rokmi na farskej púti v Medjugorjí bez problémov

Nádherný mladý pár manželov Veselých, rok 1951. V roku 2011 oslávili diamantovú svadbu – 60. výročie sobáša. O rok neskôr manžel Ján navždy odišiel.

zvládla výstup na miesto prvých zjavení Panny Márie, na horu Podbrdo a tiež križovú cestu posiatu kameňmi na vrchol hory Križevac. Neobchádza ani pútnické miesta v našom okolí: Šaštín, Marianku a Miléniový kríž, ktorý sa nápadne týči popri ceste z obce Rybky. Nad obcou Nitrianska Blatnica stojí v lesoch ukrytá malá kamenná rotunda sv. Juraja patriaca k najstarším pôvodným sakrálnym stavbám na území Slovenska. Aj sem smerovali jej kroky na svätajurské púte.

Keď v roku 2017 priniesli sestry Vincentky do našej farnosti putovnú sošku Panny Márie v drevenej kapln-

Rok 2020, oslava 95. narodenín.

S deťmi Katarínou a Jánom a s príbuznou na návšteve u rehoľnej sestry Žofie v Beckove.

ke v rovnakom zobrazení ako na zá-
račnej medaile, patrila medzi prvé
záujemkyne o zapojenie do reťaze.
Pani Veselá ju s dôverou prijíma a
pripravuje jej dôstojné miesto vo
svojom dome. Keď jej to okolnosti
a zdravie dovoľia, denne navštevuje
bohoslužby v našom kostole. Posil-
nená sv. prijímaním čerpá silu do
ďalších dní.

V veku 95 rokov má stále dost energie,
aby pomáhala druhým. Pred

S najmladším pravnúčikom.

niekoľkými rokmi sa starala o svoju
chorú susedu. O jej nezištnej pomo-
ci svedčí aj ďakovný list z Detského
kardiocentra v Bratislave, ktorým
jej vyjadrili srdečné poďakovanie za
uháčkovanie chobotničiek pre det-
ských kardiologických pacientov.
Rozkošné farebné chobotničky po-
máhajú deťom v náročných chvíľach
a dodávajú im pocit bezpečia. Pani
Veselá rada venuje svoj čas ručným
prácam a s rozkošnými chobotnič-
kami pre srdiečkové detičky strávi
nejedno popoludnie.

*Na púti pri Rotunde sv. Juraja, Nitrianska
Blatnica.*

Marta Veselá v galérii svojich pravnikov, rok 2015.

Milá pani Marta, sme radi, že ste sa pred niekoľkými rokmi stali súčasťou nášho farského spoločenstva. Nech vás každým novým dňom sprevádza Božie požehnanie a vnáša do vášho života radosť, šťastie a pokoj.

Alena Foto: archív M. V.

Šikovné ruky Marty Veselej háčujú pestré veselé chobotničky pre choré deti.

Nadácia Detského kardiocentra, Bratislava

10. októbra 2017

Priatelia nadácie DKC, predstavujeme vám dve dámy, ktorým veľmi ďakujeme za pomoc! Uštrikovali pre nás chobotničky pre srdiečkove detičky. ❤️ Pani Marta Veselá z obce Závod má vo svojich úctyhodných 92 rokoch stále dost energie na to, aby myslela na našich kardiologických pacientov a uštrikovala 10 kusov chobotničiek. K nim pridala aj krásne osobné pranie našim deťom. Pridala sa k nej aj ďalšia úžasná dáma, pani Agnesa Kovarová (77r.), ktorá taktiež pochádza z obce Závod zaslúžila sa o uštrikovanie ďalších 10 kusov chobotničiek. Klobúk dolu pred takýmito ľuďmi! Zo srdca ďakujeme ❤️ ❤️

Deti na bohoslužbe

V minulosti často mávali vymedzené miesto v sakristii – z jednej strany chlapci, z druhej dievčatá. Nesmeli sa však medzi sebou baviť, lebo kostolník by ich hneď napomenul.

Dnes je situácia podstatne uvoľnenejšia – rodičia zväčša nechávajú deti počas bohoslužieb behať po kostole, vykrikovať, zabávať sa. Niektoré si dokonca sadajú tesne pod obetným stolom a chrbtom k oltáru, čo nie je v poriadku. Treba si uvedomiť, že kostol nie je miestom na detské hry. Každý rodič by sám mal odhadnúť, či jeho potomok bude počas omše pokojný a buď s ním zostať vonku pred vchodom, aby nevyrušovalo ostatných, prípadne si sadnúť dovnútra tak, aby s plačúcim dieťaťom mohol z chrámu rýchlo vyjsť.

Osobitne na dedinách s menšími kostolmi sa lavice rýchlo zaplnia a časť účastníkov tak musí prečkať omšu na nohách. Tu je dobré deti poučiť, že lavice sú určené najmä starším a chorým ľuďom, ktorým státie spôsobuje problémy, prípadne až bolesť. Preto by mladšie ročníky mali vstupovať do chrámu medzi poslednými a posadiť sa, až keď ostane voľné miesto.

Čo sa detského oblečenia týka, malo by byť voľné, čisté, slušné, adekvátne ročnému obdobiu či aktuálnemu počasiu a aspoň trochu slávnostné.

V kostole i na procesiách ich vidíme radi – je skvelé, že si zvykajú na život aktívneho kresťana. Dôležité je, aby rodičia primerane veku dieťa pripravili na účasť na svätej omši.

V kostoloch, kde je chladno i v lete a rodič sa bojí, aby dieťa neprechladlo, môže mu nechať na hlave vhodnú pokrývku.

Kedysi bývalo zvykom, že mamičky s deťmi v kočíkoch zostávali väčšinou pred dverami chrámu, aby nerušili priebeh bohoslužieb. Dovnútra šiel otec s už väčšími deťmi a dohliadol, aby nevyrušovali. Dnes je už bežné vidieť v chráme kočík. Nie je však vonkoncom vhodné sa tam s ním pohybovať, dokonca natriasť či hojdať dieťa v ňom. Lepšie je vyjsť von, kostol nie je korzo.

Ísť s dieťaťom na krížik po svätej omši je veľmi pekné, zdôrazňuje to súdržnosť rodiny. Dieťa však treba vychovávať i tým, že mu rodičia všetko vysvetlia. Aj to, že pred osobitným požehnaním kňazom musí počkať spolu s ďalšími deťmi v rade, netlačiť, neštuchať, nepredbiehať sa.

Podľa prílohy KN/2011 spracovala
Gabi • Ilustračné foto: Ivana

Na Slovensku máme miesta, kde načerpáte silu

Nielen pandemická komisia a predstavitelia vlády odporúčajú, ale aj zdravý rozum velí zostať toto leto doma, na Slovensku. Ak sa vám zdá, že už ste pochodili všetky jaskyne, kopce aj termálne pramene, vedzte, že je mnoho miest, z ktorých odídete posilnení na tele i duchu. Mnohé isto poznáte z ponúk pútnických programov, iné možno radi objavíte. Pripravili sme vám ponuku jedinečných miest, na ktoré sa človeku s vierou v srdci oplatí zísť. Ak navštívite ďalšie a zasiahnu vás na tom správnom mieste, určite nám dajte vedieť! Radi o nich napíšeme.

Hronský Beňadik

Označuje sa aj ako Perla Pohronia – a to vďaka kráse trojloďového benediktínskeho gotického chrámu, postaveného v rokoch 1346 –1375. Patrí k najvýznamnejším gotickým stavbám na Slovensku. Farnosť spravuje rehoľa Pallotínov a je stále živým miestom konania pútí Nitrianskej diecézy. Veriaci sem putujú, aby našli pokoj, uzdravenie a silu – aj vďaka Relikvii Kristovej Krvi. Ide o kúsok starého plátna s kvapkami Kristovej Krvi, časti Veronikinej šatky, ktorou utrela Ježišovi tvár na jeho krížovej ceste. Relikviu daroval pápež Pavol II. kráľovi Matejovi Korvínovi pravdepodobne ako poďakovanie za pomoc v boji proti Turkom. Ten za dôstojné miesto uloženia relikvie uznal Hronský Beňadik a v roku 1483 ju daroval miestnemu opátstvu.

Od toho času sa úcta k Božskej Krvi začala šíriť po celom okolí. Opáti sa rozhodli, že z interiéru kostola vyčle-

Benediktínsky gotický chrám zďaleka púta svojou majestátnosťou.

nia pre relikviu špeciálnu časť, kde bude uctievaná. Postavili preto osobitnú kaplnku Božskej Krvi, ktorú posvätil nitriansky biskup Gregor v roku 1489. V roku 1829 dal kardi-

Na vývesnej tabuli nájdete slová do života.

nál Alexander Rudnay vyrobiť monštranciu, v ktorej je relikvia uložená a označil ju svojou pečatou.

K bazilike prináleží kláštor sv. Benedikta s ponukou duchovných programov a pobytov i zrekonštruované prízemie sýpky s tvoriacou sa expozíciou, ktorá približuje dejiny opátstva sv. Benedikta. V priestoroch kláštora je možné sa individuálne, ale aj skupinovo ubytovať. Kláštor má jedáleň poskytuje návštevníkom stravu. Návštevníci môžu navštíviť i vkusné priestory kláštornej čajovne, kde sa môžu osviežiť bylinkovým čajom a načerpať z atmosféry starobylého kláštora. Blížšie informácie a rezervácie pobytu v klástore:

+421 911 958 334,
klastor.benadik@nrb.sk

Oščadnica

Samostatnou farnosťou sa stala v roku 1788, kedy si miestni farníci vlastnými silami postavili drevený kostolík, zasvätený uhorskému kráľovi sv. Štefanovi. V roku 1804 tu bol postavený murovaný kostol. Od roku 1921 sa novou patrónkou kostola stáva Nanebovzatá Panna Mária.

Už niekoľko desiatok rokov, v nedeľu po sviatku Nanebovzatia Panny Márie 15. augusta, sa tu koná Kysucká púť veriacich na Kalváriu. V tento deň sa v Oščadnici slávia aj tradičné hody, ktoré majú viac ako 200-ročnú tradíciu. S výstavbou Kalvárie sa začalo v roku 1946. Oščadnícki veriaci ju postavili v priebehu jedného roka z vďačnosti za to, že počas II. svetovej vojny v roku 1945, kedy sa takmer 30 dní urputne bojovalo na blízkej Rači, nikto z obyvateľov nepadol a obec vyviazla bez pohromy. 1. mája 2010 žilinský diecézny biskup Mons. Tomáš Galis posvätil pútnický Kostol Nanebovzatia Panny Márie. Stalo sa tak po rozsiahlej, dlhodoboplánovanej renovácii interiéru.

Gaboltove

Je najvýznamnejším pútnickým miestom Košickej arcidiecézy, známym predovšetkým úctou k Panne Márii Karmelskej. O počiatkoch Bratstva Panny Márie Karmelskej v Gaboltove sa dozvedáme z kánonickej vizitácie farnosti z roku 1749, podľa ktorej bolo založené pred 40 rokmi. V druhej polovici 18. storočia boli púte

integrálnou súčasťou duchovného života miestnych veriacich. V súčasnosti sa púte konajú vždy v sobotu a nedeľu nasledujúcu po sviatku Panny Márie Karmelskej, teda po 16. júli. Do Gaboltova prichádza mnoho pútnikov z celého Slovenska, mnohí putujú peši.

Počiatky dnešného farského kostola sa kladú do prvej polovice 14. storočia, kedy tu pôsobil križiacky rád. Postavili ho v gotickom štýle a prestavali v roku 1370. V roku 1715 bol upravený v barokovom slohu, neskôr takto upravili aj vežu. Z rozhodnutia arcibiskupa Mons. Alojza Tkáča bol Gaboltov určený ako pútnické miesto pre rómskych veriacich, ktorí majú svoju púť v prvú augustovú nedeľu.

Rajecká Lesná

Pútnické miesto Rajecká Lesná – Frivald, bolo v minulosti miestom, kam prichádzali mnohí pútnici z blízkeho i ďalekého okolia, aby prednášali svoje modlitby a prosby Panne Márii, ktorej socha sa nachádza na hlavnom oltári Baziliky Narodenia

Preblahoslavenej Panny Márie. Hlavná púť býva na sviatok Najsvätejšej Trojice. Druhá púť býva v septembri na sviatok Narodenia Panny Márie. Základný kameň Baziliky Narodenia Panny Márie v Rajeckej Lesnej bol položený v máji roku 1864. Jednoloďový neogotický chrám je postavený na pôdoryse obráteného kríža. Hlavné rameno je dlhé 28 m, priečne rameno je široké 20 m. Chrám je zasvätený Narodeniu Panny Márie. Veriaci, ktorí nábožne navštívia baziliku minor v Rajeckej Lesnej a majú účasť na nejakom posvätnom obraze, alebo recitujú modlitbu Pána a Vyznanie viery, za obvyklých podmienok môžu získať odpustky v tieto dni: na výročie posviacky tejto baziliky (27. máj), v deň liturgického slávenia titulu kostola (8. september), na slávnosť svätých apoštolov Petra a Pavla (29. jún), na výročný deň udelenia titulu baziliky (11. marec), raz v roku v deň, ktorý si každý veriaci slobodne vyberie, na slávnosť Najsvätejšej Trojice (deň určený ordinárom).

Okrem návštevy kostola a kalvárie je

Panoráma Rajeckej doliny.

možnosť navštíviť i Slovenský betlehem - obdivuhodné dielo majstra Jozefa Pekaru z Rajeckých Teplíc. Hlavnou myšlienkou Jozefa Pekaru bolo zobraziť nielen Kristovo narodenie, ale aj dejiny slovenského národa, zobrazenie najvýznamnejších slovenských pamiatok a stvárnenie bežného života a práce slovenského ľudu v minulosti. Dielo je umiestnené v Dome Božieho milosrdenstva, neďaleko Baziliky Narodenia Panny Márie. Dlhé je 8,5 metra, široké 2,5 metra a vysoké 3 metre. V betleheme je približne 300 postavičiek, z ktorých polovica sa pohybuje.

Kremnická kalvária

Nachádza sa na úpäti vrchu Šturc, na svahu priklonenom ku Kremnici. Tvorí druhú dominantu mesta po hradnom areáli s kostolom sv. Kataríny. Objekty Krížovej cesty spolu s kostolom sv. Kríža zapadajú do krajinného obrazu historického mesta. Kostol sv. Kríža postavili na počesť Povýšenia sv. Kríža v roku 1734 ako šiesty kostol v Kremnici.

Ak zdoláte celú kalváriu situovanú v riadnom kopci, ako odmena sa vám naskytne skvostný pohľad.

Bol ukončením pôvodnej Kalvárskej cesty, pozostávajúcej zo siedmich zastavení. V 19. storočí ju prebudovali na Krížovú cestu doplnenú o ďalšie zastavenia. V roku 1935 sa uskutočnila posledná obnova kaplniek a kostola. Po 2. svetovej vojne a najmä v časoch normalizácie sa neudržiavaním kaplnky časom rozpadli a kostol v roku 1977 vyhorel. V rokoch 1993 – 2007 bol kostol zrekonštruovaný spolu so 14 kaplnkami. Zároveň bola obnovená serpentínna cesta popri kaplnkách ku kostolu. Architektonicko-krajinársky objekt slúži na cirkevné účely, zároveň aj obyvateľom mesta a turistom ako oddychová zóna s čarovným výhľadom na okolie.

Jednotlivé zastavenia zdobia umelecké diela. XI. Zastavenie, Ježišove posledné slová na kríži v 7 jazykoch, akryl na dreve.

Kremnické Bane - geografický stred Európy

Stred veže kostola sv. Jána Krstiteľa sa považuje za najstaršie určený geografický stred Európy. Kostol bol postavený v gotickom slohu v 1. polovici 14. storočia. Jeho história je spojená s baníckou činnosťou. Obce Kremnické Bane, Kunešov, Krahule, Horný a Dolný Turček v čase svojho vzniku nemali možnosť postaviť si samostatné kostoly. Preto sa obyvatelia rozhodli postaviť spoločný kostol tak, aby z každej obce bola k nemu rovnaká vzdialenosť. Kostol sa tak stal symbolom spolupatričnosti týchto obcí. V areáli s prírodným amfiteátrom sa nachádza balvan – pamätník symbolizujúci stred

Európy. V blízkosti sa nachádza kláštor kapucínov, ktorý spravujú kostol sv. Jána Krstiteľa.

Pripravili: Gabriela, Veronika, Ivana
Foto: Ivana

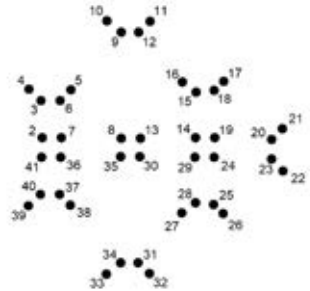

Stred veže kostola sa považuje za geografický stred Európy.

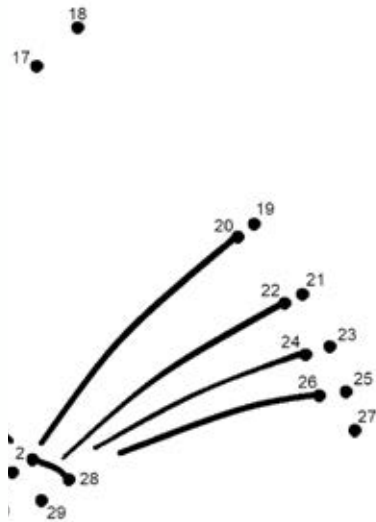
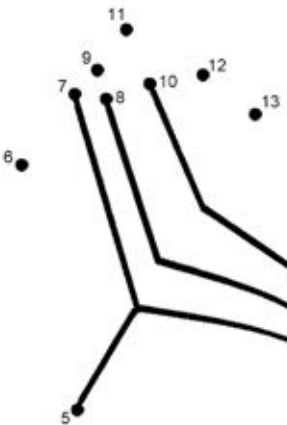
Vedeli sa dohodnúť. Obyvatelia 5 obcí si postavili spoločný kostol. Každý mal doň rovnako ďaleko.

Svätí Cyril a Metod

Spoj čiarou body podľa čísel a vzniknuté obrázky prirad ku svätcovi, ktorého symbol je na obrázku. Obrázky si potom môžeš vyfarbiť.

Meno svätca: _____

Meno svätca: _____

Pripravil: Samko

Svätý Irenej z Lyonu, biskup a mučeník

Svätý Irenej sa s najväčšou pravdepodobnosťou narodil okolo rokov 135 – 140 v Smyrne (dnes Izmir, Turecko) v kresťanskej rodine gréckeho pôvodu. Ešte ako mladý bol učníkom biskupa Polykarpa, ktorý sa osobne stretol s apoštolom Jánom. Nevie sa, kedy a prečo prišiel Irenej z Malej Ázie do Lyonu vo Francúzsku. V Lyone sa kresťanstvo zakorenilo v prvej polovici 2. storočia medzi obyvateľstvom, ktoré pochádzalo z Ázie. Lyonskí mučeníci poslali z väzenia list pápežovi sv. Eleuterovi vo veci žiakov bludára Montana. List niesol kňaz Irenej. Cesta do Ríma zachránila Ireneja pred prenasledovaním, pri ktorom prišlo o život 48 ľudí. Medzi nimi aj biskup a Irenej sa stal jeho nástupcom.

O pastoračnej činnosti sv. Ireneja v Lyone vydávajú svedectvo len jeho diela, ktoré napísal pri vykonávaní apoštolskej činnosti. Bol hlavným predstaviteľom Cirkvi v Galii. Bránil pravú apoštolskú vieru. Vystúpil proti gnostikom s apoštolskou smelosťou, horlivosťou a prísnosťou. Jeho hlavným dielom je spis Odhalenie a vyvrátenie falošnej gnózy známy pod názvom *Adversus haereses* (Proti bludom). Píše takto: „S týmto poriad-

kom a s touto postupnosťou k nám zostúpila tradícia, ktorá je v Cirkvi a začína sa od apoštolov a kázania pravdy. A toto je najúplnejší dôkaz toho, že jedno a to isté je životodarná viera apoštolov, ktorá sa zachovala a odovzdala v pravde.“ Irenaeus od základu vyvracia tvrdenia gnostikov: nedisponujú pravdou, ktorá by bola nadradená pravde o spoločnej viere. To, čo hovoria, nie je apoštolského pôvodu, ale je nimi vymyslené. Prav-

da a spása nie sú výsadou a monopolom niekoľkých ľudí, ale každý sa k nim môže dostať prostredníctvom kázania nástupcov apoštolov a predovšetkým rímskeho biskupa.

Irenejev koncept apoštolskej tradície možno zhrnúť do troch bodov:

a) **apoštolská tradícia je „verejná“**, nie súkromná alebo tajná. Pre Ireneja nie je pochyb o tom, že obsah viery prenášanej Cirkvou je obsah prijatý od apoštolov a od Ježiša, od Božieho Syna.

b) **apoštolská tradícia je „jedinečná“**. Aj keď je gnosticizmus v skutočnosti rozdelený do viacerých sietí, tradícia Cirkvi je jedinečná svojím základným obsahom. Obsah je jedinečný a vytvára jednotu medzi ľuďmi rôznych kultúr.

c) **apoštolská tradícia je „pneumatická“** – vedená Duchom Svätým (v gréčtine sa duch nazýva pneuma). V skutočnosti nejde o odovzdanie zverených schopnostiam učeníých ľudí, ale o Božieho Ducha, ktorý zaručuje vernosť odovzdávania viery. Toto je „život“ Cirkvi. Preto je Cirkev vždy svieža a mladá a plná mnohých chariziem. Cirkev a Duch sú pre Ireneja neoddeliteľné.

Podľa tradície zomrel Irenej okolo roku 202 ako mučeník. Eusebiove dejiny, hlavný prameň o živote a diele sv. Ireneja, nehovoria, že zomrel ako mučeník. Jeho mučeníctvo nie je teda zaručené, ale Cirkev ho uctieva ako

mučeníka. Bol pochovaný v kostole San Giovanni, ktorý sa neskôr volal Sant'Ireneo. Jeho hrob a jeho pozostatky boli zničené počas náboženských vojen v roku 1562 hugenotmi. Spomienka na sv. Ireneja sa slávi 28. júna.

Pripravil: Pavol

Zdroj a foto: internet

Po rokoch bez Dobrej noviny

Pri uzatvorení 25. ročníka Dobrej noviny, v roku 2020, by nám ani len nenapadlo, že nasledujúci 26. ročník bude iný. A predsa bol. Pre neustále sa meniace opatrenia a fakt, že sa koledovanie v tradičnej forme vo vianočnom období 2020 uskutočniť nedalo, sa nám ho zrealizovať nepodarilo. Ak chcete prispieť na účely Dobrej noviny, môžete tak urobiť celoročne na www.dobranovina.sk v rámci individuálnych darov. Veľmi sa už teraz tešíme na 27. ročník Dobrej noviny a veríme, že bude v takej podobe, na akú sme zvyknutí.

Začiatkom septembra bude možné si v kostole zobrat' Dobré noviny Dobrej noviny s najaktuálnejšími informáciami.

Mária a koledníci

Štatistická bilancia za rok 2020

Sviatosný život:

S ohľadom na to, že držíte v rukách dvojčíslo Svitania 1 – 2/2021 (1. číslo nevyšlo v riadnom termíne pre pandémiu), prinášame až teraz štatistickú bilanciu za rok 2020.

V našej farnosti bolo pokrstených

- celkom 31 detí

z toho bolo:

- 13 chlapcov
- 18 dievčat

všetky deti boli pokrstené v 1. roku života,
z toho bolo 10 legitímnych a 21 nemanželských detí.

na porovnanie v roku 2019

19 pokrstených

z toho:

8 chlapcov
11 dievčat

K sviatosti Eucharistie

prvýkrát nepristúpil nikto

2019

29 prvoprijímajúcich

Sviatosť pomazania chorých

bola vysluhovaná počas celého roka v domácnostiach a v DSS na požiadanie.

Sviatosť manželstva

prijalo 7 katolíckych párov

2019

4 páry

Pohreby

počovaných bolo celkom 34 zosnulých,

z toho:

- 21 mužov
- 13 žien
- najstaršia bola 96 $\frac{3}{4}$ -ročná žena
- najmladší bol 36-ročný muž

z toho len 14 prijalo sviatosti zomierajúcich

2019

30 počovaných

22 mužov

8 žien

89-ročný muž

36-ročný muž

17 zaopatrených

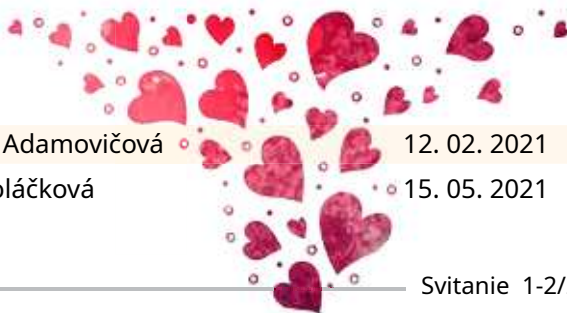
FARSKÁ MATRIKA

Sviatosť krstu prijali

Alexandra Rumanová	* ██████████	krst 20. 12. 2020
Stella Šišoláková	* ██████████	31. 01. 2021
Ján Danihel	* ██████████	21. 03. 2021
Boris Malík	* ██████████	21. 03. 2021
Daniel Matok	* ██████████	21. 03. 2021
Michal Rybárik	* ██████████	28. 03. 2021
Richard Zajíc	* ██████████	04. 04. 2021
Timotej Veľšic	* ██████████	11. 04. 2021
Adrián Dubníček	* ██████████	25. 04. 2021
Izabela Kotrčová	* ██████████	25. 04. 2021
Zoja Kotrčová	* ██████████	25. 04. 2021
Sofia Jančárová	* ██████████	09. 05. 2021
Sofia Machová	* ██████████	09. 05. 2021
Sofia Trajlínková	* ██████████	09. 05. 2021
Rastislav Prevaj	* ██████████	23. 05. 2021
Lukáš Strouhal	* ██████████	23. 05. 2021
Alex Čani	* ██████████	05. 06. 2021
Kristína Chovanová	* ██████████	05. 06. 2021
Miroslav Krajčír	* ██████████	05. 06. 2021
Dominika Chovanová	* ██████████	05. 06. 2021
Tomáš Blecha	* ██████████	13. 06. 2021
Julia Jančeková	* ██████████	13. 06. 2021
Dominika Sofková	* ██████████	13. 06. 2021

Manželstvo uzavreli

Martin Vadina a Kristína Adamovičová	12. 02. 2021
David Král a Dominika Poláčková	15. 05. 2021

Do večnosti sme vypravdali		pohr.:
Mária Gajdová, rod. Studeničová	† 17. 12. 20	19. 12. 2020
Mária Šrámková, rod. Drahošová	† 26. 12. 20	30. 12. 2020
Pavol Chovanec	† 15. 10. 20	02. 01. 2021 (ul. urny)
Jozef Prelec	† 31. 12. 20	04. 01. 2021
Mária Šišoláková, rod. Šišoláková	† 31. 12. 20	05. 01. 2021
Martin Pavelka	† 06. 01. 21	09. 01. 2021
Severín Majzún	† 20. 01. 21	22. 01. 2021
Jana Včelková, rod. Kochová	† 08. 02. 21	10. 02. 2021
Ján Šišolák	† 07. 02. 21	12. 02. 2021
Terézia Knotková, rod. Majzúnová	† 09. 02. 21	13. 02. 2021
Miroslav Majzún	† 17. 02. 21	19. 02. 2021
Vladimír Bílek	† 26. 02. 21	03. 03. 2021
Tatiana Billíková, rod. Jakšová	† 26. 02. 21	04. 03. 2021
Emília Diviaková, rod. Štetinová	† 05. 03. 21	09. 03. 2021
Anna Michalovičová, rod. Šišoláková	† 13. 03. 21	17. 03. 2021
Jozefína Izakovičová, rod. Olivová	† 21. 03. 21	25. 03. 2021
Mária Gonšorová, rod. Prévajová	† 10. 04. 21	13. 04. 2021
Ján Danihel	† 22. 03. 21	15. 04. 2021 (ul. urny)
Milan Gašpárek	† 13. 04. 21	16. 04. 2021
Dáša Malíková, rod. Malíková	† 07. 05. 21	12. 05. 2021
Vlasta Prekopová, rod. Janečková	† 05. 06. 21	08. 06. 2021

